

Når spørgeren bruger ordet omsorg, så handler det nok også om dårlig kvalitet på ældreområdet. Her kunne man f.eks. tænke på, at der ikke er en tilstrækkelig medmenneskelighed og nogen uigennemsigthed, og at der er for store forskelle med hensyn til de ydelser, der tilbydes, og også ydelsernes kvalitet. Men som sagt er det jo netop det, som regeringen har sat på dagsordenen.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret, og jeg bider meget nøje mærke i, at – sådan forstod jeg i hvert fald ministeren, og han må gerne bekræfte det én gang til – hvis der ikke er tid til omsorg, så er det i direkte modsætning til de betragtninger, der står i serviceloven. Men jeg vil da gerne have, at ministeren tydeliggør sit svar og siger, at jeg har opfattet ministeren korrekt, nemlig at hvis det er tilfældet, så er der noget galt. Derfor må mit spørgsmål lyde: Hvad vil ministeren gøre ved det? Jeg forstår, at der skal være folkehøringer, men vil ministeren så tage initiativer over for konkrete kommuner, over for konkrete byer? Eller vil ministeren sidde med hænderne i skødet og tie og samtykke over en udvikling, der er direkte i modstrid med gældende lov?

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil gerne spørge socialministeren ud fra det svar, der nu er givet, om socialministeren vil sætte de kommuner på plads, der efter min vurdering ikke udfører deres opgave, nemlig at give de ældre den hjælp, de har behov for?

Jeg synes, at det er et meget væsentligt spørgsmål særlig i de her dage, hvor ministeren og regeringen drager land og rige rundt og hører, hvad befolkningen mener om det her område. Jeg synes, det er væsentligt, at vi drager omsorg for vores ældre, og at de får den nødvendige hjælp, de skal have.

Men spørgsmålet er: Vil ministeren sætte de kommuner på plads, der ikke udfører deres job ordentligt?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Først vil jeg sige, at kommunerne selvfølgelig skal leve op til den forpligtelse, de har i forhold til loven, derom kan der selvfølgelig ikke herse nogen tvivl.

Til fru Birthe Skaarup vil jeg sige, at definitionen af, hvad man har behov for, tror jeg er for bred, for hvem skal vurdere det? Der må vi have nogle forholdsvis konkrete vurderinger af,

om den ældre – og det synes jeg er det helt afgørende – føler tryghed i forhold til hverdagen. Det må være det, det handler om: tryghed i forhold til hverdagen.

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg gerne sige: Det er ikke sådan, at serviceloven opererer med omsorgen. Det er ikke sådan, at serviceloven opererer med, at der skal være tid til, havde jeg nær sagt, at drikke x antal kopper kaffe, der skal være tid til at læse højt af en avis, eller hvad man nu hver især definerer som værende omsorg, og det tror jeg i øvrigt er meget forskelligt.

Men det, jeg bare kan konstatere, er, at i de kommuner, der gør det her ordentligt og på en god måde – og udgangspunktet er, hvad der er bedst for de ældre – er det sådan, at der kommer hjemmehjælpen til tiden, der er det sådan, at der er en kommunikation imellem hjemmehjælpen og den ældre, og tingene fungerer ganske enkelt på en udmærket måde.

Det er det, vi gerne vil sætte fokus på på den måde, som vi har gjort det med folkehøringerne. Det er det, vi bl.a. har gjort med, at vi har haft et projekt, som vi har kaldt Den gode pleje, som vi lige kunne offentliggøre her for ganske få dage siden. Det handlede netop om, hvordan vi kan udøve hjælp til fortrinsvis de ældre, som vi taler om her, så vi møder dem med de to ord, som for mig er helt afgørende, nemlig respekt og værdighed.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg tror, der er behov for en tydeliggørelse. Der kan være tale om, at en kommunes eller et bydelsråds egne politikere klart erkender: Hos os er der ikke tid til at leve op til servicelovens bestemmelser om, at man skal forbedre den enkeltes udviklingsmuligheder, den enkeltes livsudfoldelse. En kommune – eller et tilfælde, vi har her fra København, nemlig bydelsrådet – kan selv erkende, at det er der ikke tid til.

Det er ikke noget, jeg siger. Det siger bydelsrådet selv, f.eks. i Kongens Enghave. Mener ministeren ikke, at der er behov for at rette et præcist initiativ imod de kommuner, der selv erkender – lad os bare ikke kalde det omsorg – at der ikke er tid til nogen som helst form for at lytte eller give sig tid til de ældre? Der er kun tid til den mest nødtørftige rengøring.

Jette Gottlieb (EL):

Nu begynder vi jo ikke ved år 0 i øjeblikket, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad mini-